

Sygn. akt II AKa 173/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Rafał Kaniok

SA – Marzanna A. Piekarska-Drażek (spr.)

Sędziowie: SA – Dorota Tyrała

Protokolant: – Mateusz Jasik

przy udziale Prokuratora Małgorzaty Gołębiowskiej

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2022 r. w Warszawie

sprawy A. C. urodz. (...) w S. s. W. i M.

oskarżonego o czyny z art. 148 § 1 k.k., art. 160 § 1 k.k., art. 178a § 1 k.k., art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońcę oskarżonego i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 18 grudnia 2020 r. sygn. akt V K 106/20

na podstawie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu Warszawa – Praga w Warszawie do ponownego rozpoznania w należyście obsadzonym składzie.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Aka 173/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 18 grudnia 2020r., sygn. V K 106/20, w którym skazano oskarżonego A. C. za czyn z art. 148 § 1 k.k. na karę 15 lat pozbawienia wolności; za czyn z art. 160 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności; wymierzono karę łączną 16 lat pozbawienia wolności; orzeczono zadośćuczynienie na podstawie art. 46 § 1 k.k.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

prokurator

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonego

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść-obrońca

na niekorzyść-prokurator

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu-obrońca oskarżonego	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia-obrońca oskarżonego	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia-obrońca oskarżonego	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka -obrońca oskarżonego i prokurator	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</u>
--

<u>niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego:</p> <ol style="list-style-type: none"> Zarzut naruszenia art.5 § 1 k.p.k. Zarzut naruszenia art.5 § 2 k.p.k. Zarzut naruszenia art.7 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. Zarzut dokonania błędnych ustaleń faktycznych. Zarzut rażącej niewspółmierności kar. Zarzut naruszenia prawa materialnego art. 446 § 4 kc w zw. z art. 46 § 1 k.k. <p>Apelacja prokuratora:</p> <ol style="list-style-type: none"> Zarzut niewspółmierności – łagodności - kar wymierzonych oskarżonemu za czyny z punkt: I oraz II aktu oskarżenia i kary łącznej. 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
	Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	

Zarzuty stron nie zostały rozpoznane z powodu wystąpienia przesłanki z art. 439 § 1 p.2 k.p.k.	
Wniosek	
<p>Wnioski obrońcy:</p> <p>1. O uniewinnienie oskarżonego.</p> <p>2. O warunkowe umorzenia w odniesieniu do czynu III a/o.</p> <p>3. O złagodzenia kar.</p> <p>Wnioski prokuratora:</p> <p>1. O podwyższenia kar za poszczególne przestępstwa i wymierzenie oskarżonemu kary łącznej 25 lat pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wnioski, podobnie jak zarzuty apelacji stron, nie zostały rozpoznane, ponieważ wyrok podlegał uchyleniu na podstawie art. 439 § 1 p.2 k.p.k.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	

<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>1.</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>1.</u>	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</u>	
1.1.	<p>Sąd Apelacyjny przystępując do rozpoznania odwołań stron zobligowany jest zbadać czy w sprawie nie zachodzą bezwzględne przesłanki odwoławcze z art. 439 k.p.k. Wystąpienie którejs z nich powoduje, że sąd odwoławczy uchyla zaskarżone orzeczenie niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia.</p> <p>W rozstrzyganej sprawie Sąd Apelacyjny orzekając na podstawie konstytucyjnych gwarancji- prawa stron postępowania sądowego do rozpatrzenia ich sprawy w toku rzetelnego procesu przed niezależnym sądem- oraz na podstawie aktów prawa międzynarodowego, orzeczeń sądów</p>

art. 439 k.p.k.

i trybunałów podkreślających te gwarancje jako prawa obywatelskie, w tym:

-wyroków Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 19 listopada 2019 r., sygn. C-585/18, C-624/18, C-625/18, z dnia 2 marca 2021 r., sygn. C 824/18, z dnia 15 lipca 2021 r., sygn. C 791/19, z dnia 6 października 2021 r., sygn. C 487/19

-wyroków Europejskiego Trybunału Praw Człowieka: z dnia 22 lipca 2021 r., skarga 43447/19 – R. przeciwko Polsce, z dnia 8 listopada 2021 roku, skargi 49868/19 – D.-F. i O. oraz z dnia 3 lutego 2022r., skarga A. P. przeciwko Polsce,

stwierdzających naruszenie prawa w procedurze powoływania sędziów z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa, która po zmianie przepisów ustawą z dn. 8.12.2017 r. nie posiada gwarancji niezależności od władzy wykonawczej i ustawodawczej, co narusza konstytucyjną zasadę trójpodziału władzy oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności gwarantujący prawo do rzetelnego procesu,

- wyroku Sądu Najwyższego Izby Pracy z dnia 5.12.2019 r., sygn. III PO 7/18,

- postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15.01.2020 r., sygn. III PO 8/18,

- postanowienia Sądu Najwyższego w Izbie Karnej z dn. 16.09.2021 r., sygn. I KZ 29/21,

- postanowienia Sądu Najwyższego w Izbie Karnej z dn. 29.09.2021 r., sygn. V Kz 47/21,

- postanowienia Sądu Najwyższego w Izbie Karnej z dnia 28 października 2021 r., sygn. akt II KK 237/21,

- postanowienia Sądu Najwyższego w Izbie Karnej z dnia 12 kwietnia 2022r., sygn. akt V Kz 64/21,

a nadto w kontekście uchwały połączonych Izb Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020r., sygn. BSA I/20 i Uchwały Izby Karnej w składzie siedmiu sędziów z 2 czerwca 2022r., sygn. I Kzp 2/22,

wskazujących, że udział nowej Krajowej Rady Sądownictwa utworzonej ustawą z dnia 8 grudnia 2017r., w postępowaniu nominacyjnym sędziów powoduje poważną i nieusuwalną wadę ich nominacji (awansów):

Sąd Apelacyjny uznał, że Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie orzekający w sprawie sygn. akt V K 106/20, zakończonej wyrokiem z dnia 18 grudnia 2020r., był sądem nienależycie obsadzonym w rozumieniu art. 439 § 1 pkt. 2 k.p.k, ponieważ brała w nim udział Pani Agnieszka Brygidyr-Dorosz, która awansowała z prokuratury do sądu otrzymując nominację do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie w dniu 26 maja 2020r. z rekomendacji obecnej Krajowej Rady Sądownictwa, organu powołanego niezgodnie z Konstytucją RP, zależnego od władzy wykonawczej i niewypełniającego zadania ochrony niezależności sądów i niezawisłości sędziów oraz obiektywnej, rzetelnej i transparentnej oceny kandydatów na stanowiska sędziowskie. Pani Agnieszka Brygidyr-Dorosz nie została zatem skutecznie powołana na urząd sędziego Sądu

Okręgowego, a ponadto okoliczności jej awansu wywołują poważne wątpliwości co do występowania w roli niezależnego sądu.

Postanowienie Prezydenta RP o powołaniu na ten urząd nie ma mocy konwalidującej wadliwą procedurę awansową przeprowadzoną przez niekonstytucyjnie powołaną Krajową Radę Sądownictwa i nie uzdrawia skażonego procesu nominacyjnego sędziów. Akt nominacji musi opierać się na sumie niezbędnych etapów gwarantujących obiektywny i transparentny wybór najlepszych, niezależnych, kandydatów do służby sędziowskiej. W etapach wyboru sędziów, po 2018 r., pominięto oceny sędziowskich zgromadzeń, protestujących przeciwko nowemu modelowi kształtowania kadry. Staranną i obiektywną procedurę oceny kandydatów do awansu zastąpiono konkursem przed grupą osób w przeważającej części wyraźnie powiązaną z Ministrem Sprawiedliwości i realizującą politykę kadrową nadzorowaną przez władzę polityczną. Oprócz odnoszących się do tej wadliwości licznych orzeczeń Trybunałów Europejskich i Sądu Najwyższego RP, należy zwrócić uwagę na znamieny fakt jednogłośniego wykluczenia, w dniu 28 października 2021 r. w Wilnie, polskiej Krajowej Rady Sądownictwa z Europejskiej Sieci Rad Sądownictwa, sieci tworzonej przez demokratyczne państwa szanujące praworządność w kształcie zapisanym w traktatach i konwencjach chroniących prawa obywatelskie, w tym prawo do niezależnego sądu. Podstawowym zarzutem do polskiej KRS był brak niezależności od władzy politycznej.

Przewaga organów politycznych w procesie nominacyjnym oraz ubieganie się o awans sędziowski, z pominięciem ocen sądowych organów samorządowych, a nawet wbrew uchwałom Zgromadzeń Przedstawicieli Sędziów Apelacji Warszawskiej z lat 2018-2019, wzywających sędziów i innych prawników do nieuczestniczenia w procedurze awansowej, powoduje wadliwość powołania Pani Agnieszki Brygidyr-Dorosz na stanowisko sędziego SO Warszawa-Praga w Warszawie i wątpliwości co do sprawowania tego urzędu w sposób niezależny, z ukształtowaną cechą niezawisłości sędziowskiej.

Podobne uchwały Zgromadzeń samorządów sędziowskich w całym kraju były publikowane, sędziowie i kandydaci na sędziów wiedzieli, że Zgromadzenia odmawiają brania udziału (opiniowania) w nowej procedurze awansowej kandydatów i wzywają wszystkich prawników do nieuczestniczenia w niej. Sytuację tę znał także Prezydent RP, gdyż to on sygnował zmiany w sadownictwie, mające podporządkować je aktualnej władzy politycznej.

Uchwałą nr 782/2019, z dn. 26 lipca 2019r. KRS przedstawiła Prezydentowi RP wnioski o powołanie prokurator Agnieszki Brygidyr-Dorosz, dotąd prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa-Praga Południe. Pani A. Brygidyr-Dorosz zgłosiła się na stanowisko sędziego sądu okręgowego po ogłoszeniu wolnego miejsca w Monitorze Polskim z 2018r., (poz. 291). Na posiedzeniu w dniu 22.07.2019r. jej kandydaturę poparł przedstawiciel Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym,

utworzonej Zarządzeniem Nr. 19/18 z 10.05.2018r. Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego, który ustalił skład imienny Rady. Krajowa Rada Prokuratorów jest organem podporządkowanym Ministrowi Sprawiedliwości-Prokuratorowi Generalnemu i została powołana w celu przeciwstawienia utworzonemu oddolnie, w dniu 04.01.2017r., Stowarzyszenia niezależnych prokuratorów LEX SUPER OMNIA. W protokole obrad Krajowej Rady Sądownictwa zaznaczono, że KRS dysponowała uchwałami Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji Warszawskiej o odroczeniu procedury opiniowania kandydatów do objęcia urzędu sędziego w sądach okręgowych i sądzie apelacyjnym w Apelacji Warszawskiej. Kandydaty nie były opiniowane, jak miało to miejsce w poprzednim systemie, a mimo to KRS i część kandydatów to zlekceważyła.

W uchwale Nr 1, z dnia 29 sierpnia 2019 r., Zgromadzenie Przedstawicieli Sędziów Apelacji Warszawskiej wyraziło dezaprobatę dla działań KRS zakończonych na posiedzeniach w dniu 26 lipca 2019 r. podjęciem pisemnych uchwał o przedstawieniu Prezydentowi RP pierwszych i przyszłych kandydatur na sędziów, w tym wskazanych imiennie w uchwale, m.in.: Piotra Schaba – specjalnego Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów, który otrzymał później w tej procedurze awans do Sądu Apelacyjnego w Warszawie oraz prokurator Agnieszkę Brygidyr-Dorosz, ubiegającą się o awans z prokuratury do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie. Zgromadzenie krytycznie oceniło fakt pobrania z systemu

teleinformatycznego danych o kandydatach, z naruszeniem obowiązujących procedur nominacyjnych (z pominięciem ocen samorządów). Zgromadzenia apelowały do wszystkich sędziów (prawników), do KRS i Prezydenta RP o wstrzymanie się z powoływaniem sędziów do czasu rozstrzygnięcia pytań prejudycjalnych w sprawach C-585/18, C-624/18 i C-625/18, które w świetle opinii Rzecznika TSUE oraz wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 czerwca 2019 r. I OSK 4282/18 zapowiadały uznanie takich działań za niezgodne z Konstytucją RP i prawem Unii Europejskiej. Uchwała nr 1, z 29.08.2019r. została opublikowana na stronie Sądu Apelacyjnego, przesłana KRS, Prezydentowi RP, Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Sprawiedliwości, Krajowej Radzie Prokuratorów oraz powinna być doręczona kandydatom do awansu, w tym P. A. Brygidyr-Dorosz. Publikowały ją także media, w tym: gazeta „Rzeczpospolita” z 30.08.2019r., w artykule „Warszawscy sędziowie krytykują KRS za awanse”, portal „Prawo.pl” z 29.08.2019r., w artykule „Nie powoływać sędziów wskazanych przez tę KRS”. Publikacja uchwały widnieje także, do dziś, na stronie www.adwokatura.pl. Każda z publikacji zawiera imiona i nazwiska pierwszych kandydatów do awansu przed neo KRS, w tym P. prokurator Agnieszki Brygidyr-Dorosz, która w takich okolicznościach uzyskała nominację.

Należy przy tym zaznaczyć, że jako prokurator wzięła już wcześniej, w 2015 r., udział w konkursie na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego dla Warszawy

– Śródmieścia w Warszawie, obok Andrzeja J. Piasecznego, prokuratora Prokuratury Okręgowej w Warszawie. Pani Agnieszka Brygidyr – Dorosz otrzymała wówczas bardzo dobrą ocenę, jednak przegrała konkurs, ponieważ prokurator A. Piaseczny uzyskał ocenę wyróżniającą, został także pozytywnie zaopiniowany przez Zgromadzenie Sędziów Okręgu Warszawskiego i Kolegium Sądu Okręgowego.

Uchwałą z dnia 8 grudnia 2015 r. nr 1290/2015 Krajowa Rada Sądownictwa (przed zmianami) przedstawiła Prezydentowi RP kandydaturę P. Andrzeja Piasecznego na sędziego, nie przedstawiła zaś kandydatury. Agnieszki Brygidyr – Dorosz. Jest to informacja istotna z obecnej perspektywy oceny systemu powoływania na stanowiska sędziowskie z udziałem KRS, utworzonej w 2018 r., a także systemu mianowania sędziów lub pomijania w nominacjach przez Prezydenta RP.

Prokurator Andrzej Piaseczny nie otrzymał do dnia dzisiejszego, a więc od ponad 6 lat, nominacji na stanowisko sędziego, wniósł skargę z tego powodu do europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Prokurator Prokuratury Okręgowej A. Piaseczny, członek Stowarzyszenia Prokuratorów LEX SUPER OMNIA, krytykujący podporządkowanie prokuratury Ministrowi Sprawiedliwości, został w lipcu 2016 r. zdegradowany w wyniku delegacji do Prokuratury Rejonowej, decyzją Prokuratora Krajowego Bogdana Święczkowskiego. Fakty te były i są szeroko komentowane w środkach społecznego przekazu, a jeśli nie

dotarły do kandydatów na sędziów w ten sposób, to uchwały zgromadzeń sędziowskich z 2018 r. – 2019 r. były im znane, a w szczególności uchwała z dnia 29 sierpnia 2019 r., w której apelowano do kandydatów i m.in. Prezydenta RP o wstrzymanie nominacji, w tym wymieniano nazwisko Pani Agnieszki Brygidyr – Dorosz.

Wspomniane ostrzeżenia organów samorządu sędziowskiego zostały zlekceważone przez część kandydatów na sędziów, którzy, jak P. Agnieszka Brygidyr-Dorosz, nie powstrzymali się od przyjęcia nominacji, ale zlekceważone zostały także przez KRS, Prezydenta RP i wszystkie wskazane w uchwale organy władzy wykonawczej. Tymczasem, wymienione na wstępie wyroki TSUE, rozstrzygnęły pytania sądów polskich, potwierdzając m.in. wadliwe ukształtowanie KRS (przerwanie kadencji poprzedniej Rady, upolitycznienie, niesamodzielność, działanie przeciwko niezależności sądownictwa) i nakazując natychmiastowe zmiany. Widać obecnie jakie znaczenie miały uchwały i apele środowiska sędziowskiego, a także akademickiego i międzynarodowego z 2018 r., 2019 r. i jak poważne skutki dla wymiaru sprawiedliwości powoduje ich lekceważenie przez osoby starające się o awans w sądach oraz przez Krajową Radę Sądownictwa i organy władzy państwowej. Skutki te obejmują, m.in.: wątpliwości sądów zagranicznych co do wykonalności polskich orzeczeń, w tym Europejskich Nakazów Aresztowania i nakazów dowodowych, wykluczenie polskiej KRS z Europejskiej Sieci Rad Sądowniczych, nałożoną na Polskę

karę w wysokości 1.000.000 euro dziennie za funkcjonowanie obecnego systemu dyscyplinarnego sędziów i prokuratorów oraz drastyczny spadek pozycji Polski wśród państw demokratycznych przestrzegających praw człowieka i obywatela.

Kształtowanie kadry orzeczniczej z udziałem obecnej KRS wskazuje na preferowanie określonej grupy sędziów, także prokuratorów, i doprowadziło do ich awansu kosztem utraty lub rezygnacji z awansu wielu doświadczonych sędziów (prawników). Zgromadzenie Przedstawicieli Sędziów Apelacji Warszawskiej w publikowanych uchwałach wprost wskazywało, że udział w obecnej procedurze stanowi legitymizowanie czynności szkodzących wymiarowi sprawiedliwości (m.in., uchwały z 12 grudnia 2018 r. i 29 sierpnia 2019r.). W takich warunkach sędziowie, którzy z uwagi na wysokie kompetencje zawodowe (zatem merytoryczne i etyczne) przez lata orzekali na delegacjach w Sądzie Okręgowym i Apelacyjnym w Warszawie i stanowili cenne wsparcie orzecznicze, zrezygnowali z ubiegania się o awans, z czasem także z orzekania w ramach delegacji, zrezygnowali z funkcji kierowniczych w sądach (publikacja nazwisk w gazecie Rzeczpospolita z 8.11.2017 r.) albo zostali pozbawieni delegacji, funkcji i nie uzyskali nominacji. Znane są też przykłady niezależnych prokuratorów, którzy z powodu otwartej krytyki podporządkowania prokuratury i sądownictwa władzy politycznej są przenoszeni do niższych jednostek prokuratury, delegowani do odległych prokuratur, nękani licznymi zarzutami

dyscyplinarnymi, a nawet karnymi: Krzysztof Parchimowicz, Katarzyna Kwiatkowska, Mariusz Krasoń, Dariusz Korneluk, Ewa Wrzosek i wielu innych. Od chwili powołania neo KRS nie awansował żaden z prawników otwarcie krytykujących niszczenie niezależności i odrębności sądownictwa i prokuratury, natomiast wiele takich osób ma zarzuty dyscyplinarne i karne za swoją postawę, a sędziowie za działalność orzeczniczą opartą na Konstytucji RP. Znane są też przykłady doświadczonych sędziów którzy zrezygnowali z ubiegania się o nominację do Sądów Okręgowych, także w trakcie konkursu przed neo KRS oraz zrezygnowali z funkcji zależnych od Ministra Sprawiedliwości. Tym samym sędziowie i prokuratorzy, którzy z uwagi na wiedzę, kompetencje, w tym etyczne i doświadczenie zawodowe, zapracowali na awans, nie otrzymali nominacji albo świadomie i na lata, niekiedy trwale, zrezygnowali z niego, wyłącznie z tego powodu, by nie korzystać z rekomendacji niekonstytucyjnej neo KRS.

Fakty te świadczą o specjalnym kształtowaniu nowej kadry sędziowskiej, gdzie doświadczeni i niezależni sędziowie są często spychani ze ścieżki awansowej, na rzecz awansu osób gotowych wspierać politykę Ministra Sprawiedliwości wobec sądów. W takich oto okolicznościach uzyskała nominację- awans do sądu okręgowego- Pani Agnieszka Brygidyr-Dorosz, nie wykazując żadnej refleksji związanej z uchwałami zgromadzeń sędziowskich, z losem wielu znanych jej prokuratorów i sędziów, a przede wszystkim z naruszeniem

Konstytucji, które doprowadziło do powołania neo KRS i obecnego sposobu jej działania.

Powołanie na urząd (awans) sędziego w procedurze prowadzonej z udziałem obecnej KRS jest nieskuteczne, obarczone poważną i nieusuwalną wadą prawną, a nadto wywołuje uzasadnione wątpliwości co do niezawisłości sędziego i wymaganej ustawowo cechy nieskazitelnego charakteru.

Osoba, która ma powody, by uzyskać albo utrzymać profity zawodowe (pozycję) i finansowe zależne od władzy zewnętrznej, może być w odbiorze ogólnym postrzegana, jako osoba zależna, o skłonnościach do sprzyjania innym podmiotom i innym wartościom niż te, którym ma obowiązek służyć sędzia. Wystarczy sama obawa społeczna z tym związana, by sąd utracił wiarygodność bezstronnego arbitra. Obecny związek awansów sędziowskich z organami podporządkowanymi silniejszej władzy (politycznej), osłabia zaufanie do sądownictwa i uzasadnia obawy co do decyzji sądowych. Obawy te, poparte analizą czasu, procesu i okoliczności awansu, są wystarczającym testem wpływu takiego powołania na rozstrzygane sprawy.

Założenie, że tylko w określonej kategorii spraw opisana wadliwość nominacji stanowi zagrożenie dla niezależnego ich rozstrzygnięcia, jak np. w sprawach z elementem politycznym, jest mylące. Przyjmuje bowiem podział spraw na zwykłe i nadzwyczajne, i może oznaczać inny rodzaj ochrony praw stron w postępowaniu sądowym albo inne stopnie niezależności sądu dla różnego rodzaju spraw.

Niezależność i niezawisłość w orzekaniu jest tak samo ważna w każdej sprawie i nie można jej miarkować rodzajem sprawy czy pozycją stron procesu, gdyż przeczyłoby to zasadzie równości prawa i równości wobec prawa.

Udział w składzie sądu sędziego wadliwie (nieskutecznie) powołanego, którego niezależność może być podważona, jest niedopuszczalny, tak samo w sprawie osoby znanej (znaczącej), jak i zwykłego obywatela, w każdej sprawie.

Stwierdzając w postępowaniu odwoławczym wystąpienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej z art. 439 § 1 p.2 k.p.k w postaci nienależytej obsady sądu I instancji, naruszenia art. 45 ust. 1 Konstytucji RP i art. 6 ust.1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu Warszawa-Praga w Warszawie w należycie obsadzonym składzie, tj. z wyłączeniem sędziów mianowanych z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa utworzonej ustawą z 8 grudnia 2017r.

Wykonanie tego wskazania Sądu Apelacyjnego nie narazi stron postępowania na ponowne podważenie procesu, który ma duże znaczenia dla porządku prawnego, dla wszystkich uczestników postępowania, w tym w szczególności dla rodziny ofiary zabójstwa.

Prawo stron do rzetelnego postępowania sądowego, bez ryzyka jego podważenia, jest dobrem którego nie można zlekceważyć.

Sąd Okręgowy przystępując do ponownego rozpoznania sprawy ustali niezwłocznie terminy rozpraw. Materiał dowodowy do bezpośredniego przeprowadzenia na rozprawie nie jest obszerny, co pozwoli na sprawne przeprowadzenie postępowania w obrębie kilku rozpraw.

Sąd Apelacyjny nie rozpatruje na obecnym etapie zasadności zarzutów apelacyjnych żadnej ze stron. Ocena dowodowa sądu odwoławczego mogła zostać i została wyrażona jedynie w kontekście przesłanki z art. 249 § 1 k.p.k, tj. dużego prawdopodobieństwa popełnienia zarzucanych A. C. przestępstw. Znalazła ona odzwierciedlenie w postanowieniu Sądu Apelacyjnego z dnia 7 lipca 2022r. o przedłużeniu tymczasowego aresztowania w stosunku do oskarżonego A. C. do dnia 15 grudnia 2022r. (protokół rozprawy apelacyjnej). Można do tego dodać uwagę, że zebrany w sprawie materiał dowodowy, starannie przeanalizowany, z wykorzystaniem wiedzy biegłych sądowych kilku specjalności, z możliwością pogłębienia poprzez przesłuchanie biegłych: lekarzy, biologów, genetyków, biegłych z zakresu śladów rąk i obuwia na temat powstania poszczególnych śladów, ich wieku, sposobu naniesienia i utrwalenia, daje podstawy do stanowczych ustaleń faktycznych w zakresie sprawstwa i odpowiedzialności karnej za zabójstwo i narażenie dziecka na niebezpieczeństwo utraty zdrowia lub życia.

Zwięźle o powodach uchylenia

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności

7. PODPISy
sędzia Rafał Kaniok sędzia Dorota Tyrła sędzia Marzanna A. Piekarska-Drażek

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego A. C.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 18 grudnia 2020 r., sygn. V K 106/20		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
x na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
x w części	x	co do winy	
x	co do kary		
x	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

x	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	x
		zmiana

1.3. <u>Granice zaskarżenia</u>	
--	--

Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 18 grudnia 2020 r., sygn. V K 106/20		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść x na niekorzyść	# w całości		
x w części	#	co do winy	
x	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	x
		zmiana

Zwięzłe uzasadnienie V.S. SSA Rafała Kanioka do wyroku

Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 13 lipca 2022 r.

sygn. akt II AKa 173/21

Nie zgadzam się z zakwestionowaniem w niniejszej sprawie bezstronności sędziego Agnieszki Brygidyr - Dorosz w oparciu fakt brania udziału w procedurze nominacyjnej z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 roku o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa

oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018r. poz. 3 ze zm.). Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z 23.01.2020 r., stanowiącą wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 19 listopada 2019 roku w sprawach C-585/18, C-624/18 i C-625/18: „nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. albo sprzeczność składu sądu z przepisami prawa w rozumieniu art. 379 pkt 4 k.p.c. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego w sądzie powszechnym albo wojskowym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r.,poz. 3), **jeżeli wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach**, do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.” Stwierdzić zatem należy, że wprowadzone przez Sąd Najwyższy uchwałą z 23.01.2020 r. kryteria oceny nienależytej obsady sądu odwołują się do badania niezawisłości i bezstronności sędziego nie tylko w perspektywie przebiegu procesu nominacyjnego, ale również w okolicznościach danej sprawy. W mojej ocenie sam fakt, że sędzia Agnieszka Brygidyr - Dorosz została powołana na urząd sędziego Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie w dniu 26 maja 2020 r. w realiach przedmiotowego postępowania nie daje podstaw do uznania orzeczeń przez nią wydanych jako wadliwych w stopniu opisanym przez art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Na podstawie przebiegu dotychczasowej służby Pani Sędzi, uznać należy, iż brak jest jakichkolwiek danych, które w tej konkretnej przedmiotowej sprawie, uzasadniałyby uznanie, że Pani sędzia nie daje gwarancji bezstronności i niezawisłości.

Nie zmienia tego fakt przegrania przez w. sędzię konkursu na stanowisko

sędziego Sądu Rejonowego Warszawa - Śródmieście w Warszawie w 2015 r., ani też pozostałe argumenty przytaczane w uzasadnieniu wymienionego na wstępie wyroku.

W sprawie niniejszej nie zaistniały zatem okoliczności, wskazujące na zaistnienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej z art. 439 § 1 pkt. 2 k.p.k. i tym samym brak było podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku bez merytorycznego rozpoznania wniesionej apelacji.